

WIM VAN DER MEEREN, LIEFHEBBER VAN FOTOGRAFIE

Het visitekaartje van Wim van der Meeren vermeldt in trotse hoofdletters fotograaf. Als we daarover tijdens een van de diners voor leden van De Gouden Cirkel in gesprek raken, haalt hij zijn telefoon tevoorschijn en laat een paar prachtige zwart-witfoto's zien. Ondanks het beperkte formaat zien ze er indrukwekkend uit. Hij wil er graag meer over vertellen. Ik zoek hem thuis op.

Bij binnenkomst in zijn woning in de Haagse Beemden valt meteen op dat er bijna geen muren zijn waarop niet een of meer foto's prijken. Foto's van Wim zelf, maar ook van andere fotografen, veelal op tentoonstellingen gekocht. En er komt er nog een bij: op de prominente plaats waar nu een kleurrijk kunstwerk hangt, verschijnt binnenkort een grote zwart-witfoto van Henny Vrienten "met mijn ogen dicht", gemaakt door William Rutten, de presentator van het tv-programma "Het perfecte plaatje".

Na een rijke en gevarieerde carrière in de zorgsector, onder andere als ziekenhuisdirecteur en bestuursvoorzitter van zorgverzekeraar CZ heeft Wim nu hij sinds 2019 gepensioneerd is, zoveel meer tijd voor zijn hobby fotografie, dat de vermelding op het visitekaartje daar recht aan doet. Hij maakt al meer dan 50 jaar foto's, waarbij hij de kunst heeft afgekeken van zijn vader. Hij laat wat van die eerste foto's zien: in grijstinten zijn het onder andere zelfportretten, als terloops gemaakte kiekjes, die weinig gemeen hebben met de scherpe, zeer contrastrijke en zorgvuldig gecomponeerde foto's die hij nu maakt. De oude foto's waren natuurlijk analoge foto's, op film en afgedrukt in een doka, die hij nu nog heeft, in gebruik als kantoortje.

De analoge techniek heeft inmiddels plaatsgemaakt voor de digitale. Camerasensoren met een onwaarschijnlijk grote gevoeligheid zijn in de plaats gekomen van de film, de bakken met ontwikkelaar en fixeer zijn vervangen door de computer met een programma voor beeldbewerking en een state- of – the – art printer. Die laatste is onontbeerlijk voor foto's van hoge kwaliteit. Wim maakte de overstap van analoog naar digitaal rond 2014 weloverogen, maar er zijn nog nostalgische gevoelens: uit de kast komen een prachtige professionele Hasselblatt en Rolleiflex, die niet meer gebruikt worden. Hij beschikt over verschillende hoogwaardige digitale camera's, waaronder (voor kenners) van Leica en Fuji.

Pratend met een fotograaf komt de techniek vaak aan de orde, maar het draait tenslotte om de foto's. Wims foto's gaan altijd over mensen. Het zijn reeksen, veelal van portretten. Zo maakte hij portretfoto's van Nederlandsche literaire schrijvers, die zijn gebruikt voor het boek "Schrijven als ambacht", van Jan Moen, waarvoor hij onder andere Herman Koch, Mensje van Keulen en Alexander Münninghoff in beeld bracht. Wim haalt de zorgvuldig ingelijste portretten tevoorschijn en zet ze op een rijtje.

Mij valt op dat alle geportretteerden nogal ernstig kijken, er kan nauwelijks een lachje af. Dat zag ik ook bij het zelfportret aan de achterkant van het visitekaartje. Dat is een bewuste keuze, vertelt Wim. Het is niet zijn bedoeling dat een portret per se behaagt met een prettige sfeer. Het gaat hem om de technische kwaliteit van het beeld en de compositie.

Op dit moment werkt hij aan een reeks foto's van oude mensen, in opdracht van thuiszorgorganisatie Careyn. De foto's die hij me laat zien, maken indruk. Ze tonen, op een integere wijze, de kwetsbaarheid van vaak dementerende ouderen. De esthetiek van de foto contrasteert met het beeld van aftakeling.

Wim noemt zichzelf geen amateur, maar liefhebber. De eerste term heeft negatieve connotatie van gebrek aan technische vaardigheid en kwaliteit en Wim is dat stadium allang voorbij. Hij bezoekt

fotofestivals in binnen- en buitenland. Laatstelijk heeft hij het aangedurfd zijn portfolio mee te nemen naar het beroemde festival in Arles. Daar kreeg hij 5 reviews van professionals, waaruit waardering bleek en waaraan hij waardevolle tips heeft overgehouden. Wim heeft zijn werk al verschillende malen geëxposeerd. Komend jaar staat een tentoonstelling van zijn werk in Tilburg in de agenda.

Bijgaande foto's geven een idee van Wims foto's. Het betreft een zelfportret en een foto gemaakt in Manerba, een dorp aan het Gardameer.

